

مدل ظرفیت‌سازی فراغت فعال و ورزش روستایی ایران با رویکرد توسعه پایدار

چکیده

هدف از این پژوهش طراحی مدل ظرفیت‌سازی فراغت فعال و ورزش روستایی با رویکرد توسعه پایدار بود. روش تحقیق از نوع کیفی- کمی با رویکرد اکتشافی نظام‌مند (تحلیل مضمون) و رویکرد معادلات ساختاری انتخاب شد. مشارکت‌کنندگان در بخش کیفی شامل دو بخش منابع انسانی (صاحب‌نظران و مدیران عالی سطح کشور، نخبه‌های ورزشی، مسئولین استانی، شهرستانی و روستایی فعال در امر ورزش و ...) و منابع اطلاعاتی (کتاب‌ها، مقالات، اسناد، رسانه‌ها، و ...) بود. مشارکت‌کنندگان در بخش کیفی به تعداد قابل کفایت، به‌صورت هدفمند و بر مبنای رسیدن به اشباع نظری انجام شد (۱۹ نفر و ۷۴ سند). و در بخش کمی (جهت برآورد نمونه تحقیق در رویکرد معادلات ساختاری به ازای هر متغیر پژوهش، مقدار تقریبی بین ۵ تا ۱۵ نفر برای نمونه تحقیق پیشنهاد میشود، در این تحقیق به ازای هر بعد ۷ نفر به روش تصادفی _ طبقه‌ای در نظر گرفته شده‌اند (کل ۱۳۳ نفر) که با در نظر گرفتن احتمال ریزش یا عدم پاسخگویی تعداد ۱۵۰ پرسشنامه پخش شد. ابزار پژوهش شامل مصاحبه‌های اکتشافی نیمه ساختارمند به همراه مطالعه کتابخانه‌ای نظام‌مند و پرسشنامه محقق ساخته بود. روایی ابزار براساس شایستگی علمی نمونه، روایی ابزار براساس اعتبار حقوقی و علمی نمونه، نظر خبرگان و توافق بین مصححان ارزیابی و تأیید گردید. جهت تحلیل یافته‌ها از روش کدگذاری مفهومی چندمرحله‌ای (باز، گزینشی و موضوعی) با رویکرد تحلیل سیستمی و نرم افزار پی ال اس استفاده شد. چارچوب مفهومی نهایی شامل ۷۷ مؤلفه، ۱۹ بُعد، ۸ منظر شناسایی شده بود. براساس یافته‌های پژوهش می‌توان گفت اهتمام به توسعه پایدار از عوامل مهم و اساسی در ظرفیت‌سازی فراغت فعال و ورزش روستایی کشور می‌باشد، دولت، نهادهای شهری و روستایی، مسئولین، مدیران و رسانه‌های مختلف لازم و ضروری می‌باشد تا در جهت توسعه و رشد ورزش روستایی کشور اقدامات لازم را تدبیر کنند و در برنامه‌ها و بودجه‌بندی‌ها به این مقوله واقف باشند.

کلید واژه: فراغت فعال، ورزش روستایی، توسعه پایدار، زیرساخت و امکانات

Abstract

The purpose of this research was to design a capacity building model for active leisure and rural sports with a sustainable development approach. The qualitative-quantitative research method was chosen with systematic exploratory approach (thematic analysis) and structural equation approach. The participants in the qualitative section include two sections of human resources (experts and top managers of the country, sports elites, provincial, city and village officials active in sports, etc.) and information sources (books, articles, documents, media, and...) Participants in the qualitative section were conducted in a sufficient number, purposefully and based on reaching theoretical saturation (۱۹ people and ۷۴ documents). and in the quantitative part) in order to estimate the research sample in the structural equation approach, for each research variable, an approximate value between ۵ and ۱۵ people is suggested for the research sample, in this research, ۷ people are considered for each dimension in a stratified random method. (Total ۱۳۳ people) that ۱۵۰ questionnaires were distributed considering the possibility of dropping or non-response. The research tools included semi-structured exploratory interviews along with a systematic library study and a researcher-made questionnaire. The validity of the tool was evaluated and confirmed based on the scientific merit of the sample, the validity of the tool based on the legal and scientific validity of the sample, the opinion of experts and the agreement between the correctors. In order to analyze the findings, a multi-stage conceptual coding method (open, selective and thematic) was used with a system analysis approach and PLS software. The final conceptual framework included ۷۷ components, ۱۹ dimensions, and ۸ perspectives. Based on the findings of the research, it can be said that attention to sustainable development is one of the important and fundamental factors in building the capacity of active leisure and rural sports in the country, the government, urban and rural institutions, officials, managers and various media are necessary and necessary in order to The development and growth of rural sports in the country should take necessary measures and be aware of this category in plans and budgets.

Keywords: active leisure, rural sports, sustainable development, infrastructure and facilities

مقدمه

بخشی از چشم انداز سند توسعه پایدار مربوط به بخش روستایی و بومی هر کشور و ملت است که ایجاد توسعه پایدار در این مناطق حائز اهمیت ویژه ایی است، با بالا بردن سطح کیفیت و امید به زندگی در روستاها شاهد کاهش مهاجرت از روستا به شهرها، افزایش تولید محصولات روستایی، افزایش سلامتی و شادابی مردم روستا، افزایش وحدت و همبستگی، کاهش اختلافات اجتماعی، حفظ محیط زیست و حفظ فرهنگ و رسوم جامعه روستایی که نمادی از فرهنگ هر ملت است باشیم. درک توانایی ورزش در کمک به نتایج مثبت سلامتی، جز یکی از اصلی ترین توجیهات یارانه ورزش توسط مقامات دولتی و همچنین ارتقاء مستمر ورزش به عنوان یک عامل سودمند در جامعه است (هوکسترا^۱ و همکاران، ۲۰۱۸؛ نیکلسون^۲ و همکاران، ۲۰۱۰). مزایای پیشنهادی بهداشتی ورزش منجر به تأکید بر مشارکت در ورزش به عنوان یک مداخله کلیدی برای جلوگیری از بیماریهای غیر واگیر در برنامه اقدام جهانی سازمان بهداشت جهانی بوده است (سازمان بهداشت جهانی^۳، ۲۰۱۳). مشارکت ورزشی همچنین با افزایش ارتباط اجتماعی، کاهش درگیر شدن در رفتارهای پرخطر و پیامدهای بهتر بهداشت روانی ارتباط دارد (ادواردز و کاسپر، ۲۰۱۲). بنابراین یکی از عوامل مهم در بحث ایجاد توسعه پایدار در کشورها و بالاحص جوامع روستایی ایجاد محیطی سالم، پویا، شاداب و خوشحال است که با ایجاد و فراهم کردن زیر ساختهای ورزشی در جوامع روستایی می توان به این مهم دست یافت. امروزه کمبود زیر ساخت ها و تاسیسات ورزشی در روستاها که ارتباط مستقیمی با فعالسازی اوقات فراغت فعال دارد بخش عظیمی از مشکلات را در حوزه رفاهی، سلامت و حوزه های اجتماعی ساکنین روستاها فراهم آورده است به گونه ایی که سبب ایجاد معضلات عدیده ای از جمله مهاجرت از روستا، افزایش بیماریهای غیر واگیردار، افزایش مصرف مواد دخانیات، افزایش بزهکاری در بین نوجوانان و جوانان و گسترش ناهنجاریهای اسکلتی – قامتی به ویژه در زنان شده

^۱ Hoekstra

^۲ Nicholson

^۳ WHO

است تا بدینصورت یکی از مهمترین موانع رشد و ایجاد توسعه پایدار در روستاها باشد. بنابراین در صورتی که از لحاظ استراتژیک و هدفمند از ورزش و غنی سازی اوقات فراغت فعال استفاده شود سبب ارتقاء سطح فعالیت بدنی و سلامت جامعه خواهد شد. (برگ^۱، وارنر، و داس، ۲۰۱۵؛ ادواردز، ۲۰۱۵؛ ایم^۲ و همکاران، ۲۰۱۵). ورزش و فعالیتهای اوقات فراغت بخشی جدایی ناپذیر از زندگی اجتماعی در همه جوامع را تشکیل می دهند و به طور پیچیده با جامعه و سیاست در ارتباط است (جاروی و همکاران، ۱۹۹۴، ص ۲). تصور می شود که مزایای بالقوه مشارکت در ورزش برای جامعه شامل موارد زیر است: بهبود آمادگی جسمی و سلامتی؛ بهبود سلامت روان و بهزیستی روانشناختی؛ رشد شخصیت از طریق خودپنداره بهبود یافته؛ منافع اجتماعی روانشناختی مانند همدلی، صداقت، تحمل، همکاری، اعتماد به نفس و پیشرفت مهارت های اجتماعی و سرانجام، تأثیرات گسترده تری از قبیل افزایش هویت جامعه، انسجام اجتماعی و ادغام. که همه این نتایج مطلوب را می توان با شرکت در برنامه های ورزشی هدفمند از اشکال مختلف بدست آورد (کالتر^۳، ۲۰۰۸). علاوه بر این مشارکت در فعالیت های ورزشی در زمان اوقات فراغت می تواند در کاهش آسیب های اجتماعی از جمله کاهش جرم موثر باشد (هارتمن و دپرو^۴، ۲۰۰۶؛ کاروسو^۵، ۲۰۱۱؛ ولیز و شکیب^۶، ۲۰۱۲). در اواخر دهه ۵۰ و اوایل دهه ۱۹۶۰، گزارش های آلبارل^۷ (۱۹۵۹) و ولفند (۱۹۶۰) با صراحت ارتقاء چنین دیدگاهی را شروع کردند و به پتانسیل های ورزشی برای کنترل و آرام کردن رفتارهای ضد اجتماعی اشاره کردند. مفسران سیاسی به طور دوره ای ورزش را به

^۱ berg

^۲ Eime

^۳ Coalter

^۴ Hartmann, D., and B. Depro

^۵ Caruso

^۶ Veliz, P., and S. Shakib

^۷ Albemarle

عنوان نوعی نگرش برای کل مجموعه ای از موضوعات اجتماعی و اخلاقی ترویج می کردند (به کلینز و کی^۱، ۲۰۱۴).

همچنین مطالعات نشان می دهد که مشارکت جوانان در فعالیت های بدنی در زمان اوقات فراغت با عملکرد تحصیلی همبستگی مثبت دارد (دوایر و همکاران، ۲۰۰۱؛ وزارت آموزش و پرورش کالیفرنیا^۲، ۲۰۰۲). لاوسون^۳ (۲۰۰۵) "محیط بهداشت و ارتقاء سلامت" را به عنوان یکی از پنج زمینه ای که ورزش و تربیت بدنی می تواند در جوامع نقش داشته باشند، پیشنهاد کرد. لاوسون اظهار داشت: "آنها ممکن است سلامت انسان را بهبود بخشند، و در عین حال، ممکن است محیط هایی را تقویت کنند که سلامتی را ایجاد کنند" (ص. ۱۳۸). ایجاد مشارکتهای معتبر و توانمند برای دستیابی به بسیاری از نتایج سلامتی از طریق ورزش در زمان فراغت بسیار مهم است (هیلز، واکر، و باری^۴ ۲۰۱۹).

پر کردن اوقات فراغت با تمرینات صحیح و منظم به عنوان بخش مهمی از وظایف روزانه فرد می تواند در سلامت جامعه و مسئولیت های اجتماعی را که مستلزم به یک بدن سالم و با آمادگی کامل است مؤثر باشد (محمدی و نوروزی ۲۰۱۸). بررسی ادبیات در مورد تأثیر برنامه های ورزشی در اوقات فراغت نشان دهنده اثرات مثبت آن است، ورزش بر کاهش استرس و اضطراب تأثیر گزار است و نتایج آنالیز این محققان نشان می دهد که ورزش منظم می تواند مشکلات افراد مانند استرس، اضطراب و پرخاشگری را کاهش دهد (هرینگ و همکاران^۵، ۲۰۱۷ و ۲۰۱۶).

مونز و همکاران (۲۰۰۶) دریافتند که حضور در اردوگاه های ورزشی باعث بهبود قابل توجهی درک وضعیت سلامتی کودکان از جمله خودپنداری از عملکرد جسمی، نقش عملکرد بدنی، سلامت عمومی و

^۱ Collins, M. F., & Kay

^۲ California Department of Education

^۳ Lawson

^۴ Hills, S., Walker, M. B., & Barry, A

^۵ Herring MP, Hallgren M, Campbell MJ

سلامت روان می شود. تعداد امکانات تفریحی با سطح ورزش بدنی ارتباط مثبت دارد (هیلسدون ، پانتر ، فاستر ، و جونز ، ۲۰۰۷). تحقیقات نشان داده است که علاقه به روابط بین تفرجگاههای تفریحی و سلامتی بیشتر می شود (جوآسارت-مارچلی ، ۲۰۱۰). پژوهش ها نشان می دهد که فعالیت تفریحی بدنی مناسب در قالب اوقات فراغت می تواند در بهبود طیف گسترده ای از آمادگی عمومی و سلامت عمومی نقش داشته باشد. در بهترین حالت ، ادبیات موجود صریحاً محیط تفریحی جامعه را به عنوان یک رویکرد اساسی برای سلامت جسمی قرار داده است (برک و کوتس، ۲۰۱۳). در سال ۲۰۱۲ یک گروه کار مشترک با دولت های فدرال ، استانی و سرزمینی کانادا سیاست ورزش کانادا را منتشر کرد که بر تسهیل مشارکت اجتماعی ، تعامل و انسجام از طریق ورزش تأکید می کند (مرکز منابع اطلاعاتی ورزشی^۱، (۲۰۱۲a) (SIRC)). بسیاری از شرکتها و سازمانها از جمله کمیته بین المللی المپیک و دفتر ورزش و توسعه سازمان ملل متحد ، ورزش را در ارتقاء آموزش ، فرهنگ ، سلامتی ، توسعه پایدار و صلح قدرتمند می دانند. این پتانسیل بی نظیر مبتنی بر محبوبیت جهانی ورزش در سکوهای ارتباطی جهانی و ظرفیت آن به عنوان نیروی قدرتمند و مثبت برای تحولات اجتماعی است (بوتلر^۲، ۲۰۰۸). عضویت در یک سازمان ورزشی داوطلبانه شامل سرمایه اجتماعی است که منجر به اعتماد عمومی و تعهد سیاسی می شود (سیپل ، ۲۰۰۶). علاوه بر این ، سیاست ورزش کانادا اهمیت متناسب سازی این نتایج ورزشی را در رابطه با اعتقادات و هنجارهای جامعه محلی مشخص می کند: مشارکت ورزشی در همه زمینه ها باعث ایجاد جامعه در انواع مختلفی می شود ، ورزش به صورت کلی برای اهداف توسعه اقتصادی و اجتماعی مورد استفاده قرار می گیرد. (SIRC، ۲۰۱۲، صفحه ۱۰). از بین عناصر مختلف اجتماعی در یک جامعه ، ورزش به عنوان روشی برای ایجاد سرمایه اجتماعی مثبت شناخته می شود (لاوسن، ۲۰۰۵؛ اسکینر^۳، ۲۰۰۸)

^۱ Sport Information Resource Centre

^۲ Beutler

^۳ Skinner

کار توننس (۲۰۰۵) گواهی بر این وضعیت است که یکی از منحصر به فرد ترین ویژگی های بسیاری از شهرها و مناطق کشور استرالیا بخشی است که ورزش رقابتی در روابط محلی ، فرهنگی ، سیاسی و اقتصادی ایفا می کند. ورزش به ایجاد هویت جامعه و احساس جامعه و تعلق کمک می کند. وی همچنین ادعا می کند که ماهیت اشتراکی مشارکت ورزشی و به ویژه باشگاه های ورزشی ، غالباً به عنوان واسطه ای برای تولید سرمایه اجتماعی تلقی می شود.

با ایجاد مجدد تجربیات سنتی ، رویدادهای ورزشی ممکن است پیوندهای تاریخی را که بخشی از هویت اجتماعی فردی را تشکیل می دهند برجسته و تسهیل کنند. (گامون و رامشاو^۱، ۲۰۰۵). به همین ترتیب ، پولی ، کوهن و پیک (۲۰۰۵) در مطالعه موردی خود در مورد تجربیات زندگی در مناطق شهری و روستایی سه موضوع اصلی را مشخص کرد: عضویت ، ارتباط عاطفی و ادغام و تحقق نیازها.

آنها نتیجه گرفتند که تعلق و شرکت در کلوپ های ورزشی محلی می تواند به سرمایه اجتماعی جوامع چه از نظر شهری و چه در روستا بیافزاید. جهت تبیین بهتر مسئله پژوهش، لازم است تا تحقیقات مرتبط با موضوع مرور و نقد شوند. هر گاه ملتی با مشکلاتی روبه رو گشته این ورزش است که انسجام و همبستگی ملت ها را حفظ می کند. یعنی از ورزش همیشه به عنوان یک پادزهر مقرون به صرفه برای طیف وسیعی از مشکلات اجتماعی استفاده می شود (کالتر، ۲۰۰۸). نتایج تحقیقات (بروسنان^۲، ۲۰۱۹) حاکی از آن است که مشارکت ورزشی در قالب اوقات فراغت در سالهای ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۵ میزان ۳۲ درصد از جرائم خشونت آمیز در ۳۲۳ مقام محلی انگلیس را کاهش می دهد. حداقل در انگلیس ، مدت هاست که از ورزش به عنوان ابزاری برای "مدیریت بحران" بیماری های اجتماعی استفاده می شود. در مقاله مروری ، بیلی (۲۰۰۵) پنج حوزه سلامت جسمی ، رشد شناختی و آکادمیک ، سلامت روان ، کاهش جرم و کاهش حقایق و بی

^۱ Ramshaw, G., & Gammon, S

^۲ Brosnan

احتیاطی را به عنوان مناطقی معرفی کرد که ورزش در آنها تأثیر دارد. دلانی و کینی^۱ (۲۰۰۵) رابطه بین میزان مشارکت ورزشی با سطح سرمایه اجتماعی در اروپا را مورد بررسی قرار دادند تا ببینند که چگونه ورزش به اوراق بهادار جامعه و شهروندی فعال کمک می کند. آنها ارتباط مستقیمی بین سطح عضویت در ورزش یک کشور و سطح اعتماد اجتماعی و بهزیستی را پیدا کردند (. دلانی و کینی ، ۲۰۰۵).

استونسکو و واسیل در تحقیق با عنوان "استفاده از ورزشهای بدنی برای بهبود سلامت روان" ، تأثیرات ورزش بر سلامت روان و مؤلفه های آن را تشریح کردند و نشان دادند که فعالیت های ورزشی به بهبود علائم اضطراب در افراد می پردازد (استونسکو و واسیل^۲، ۲۰۱۴).

آثرلی^۳ (۲۰۰۶) استدلال می کند که سرمایه اجتماعی برای زندگی روزمره جامعه روستایی مهم است. وی معتقد است که باشگاه های ورزشی منطقه ای تمرکز اصلی زندگی در جامعه هستند. گنجاندن اجتماعی یا طرد اجتماعی از چنین سازمانهایی می تواند در زندگی روزمره ، شبکه های اجتماعی ، جذب جامعه و جریان اطلاعاتی تأثیر بگذارد که به یک مقیم کمک می کند تا حس تعلق را ایجاد کند. با این تفاسیر نقش بسیار مهم و حیاتی ورزش در پر کردن اوقات فراغت در جامعه روستایی میتواند علاوه بر رفع بسیار از آسیبهای فردی و اجتماعی زمینه ساز توسعه پایدار در حوزه شاخص های مرتبط با سلامت و امور اجتماعی روستاها گردد.

روش شناسی پژوهش

^۱ Delaney and Keaney

^۲ Stănescu M Vasile L

^۳ Atherley

بخش کیفی: روش تحقیق از نوع مطالعات کیفی با رویکرد اکتشافی نظاممند و سیستماتیک بود. جامعه آماری پژوهش شامل دو بخش منابع انسانی آگاه و منابع اطلاعاتی مرتبط به موضوع پژوهش انتخاب شد هدف از این تحقیق ارائه مدلی کارآمد در راستای افزایش فعالیت های ورزشی در قالب اوقات فراغت با هدف ایجاد توسعه پایدار در روستاهای کشور می باشد. نمونه انسانی شامل اساتید برجسته دانشگاه ها، مدیران سازمان و مشاوران حرفه ای که در این راستا صاحب نظر و در برنامه ریزی ها و تصمیم گیری ها خرد و کلان ورزشی در سطح وزارتخانه ای و ستادی در حال برنامه ریزی و فعالیت هستند. منابع اطلاعاتی نیز مشتمل بر منابع علمی، اسنادی و کتابخانه ای تعیین گردید. نمونه آماری بر مبنای رسیده به اشباع نظری به صورت روش قضاوتی بر افراد و روش هدفمند برای منابع اطلاعاتی برآورد و نمونه گیری شد.

جدول ۱. مشخصات نمونه آماری پژوهش

گروه مطالعه		نمونه گیری	نمونه
منابع انسانی	مدیران سازمان	قضاوتی (نظری)	۶ نفر
	اساتید دانشگاه ها	قضاوتی (نظری)	۱۰ نفر
	مشاوران حرفه ای	قضاوتی (نظری)	۳ نفر
منابع اطلاعاتی	منابع کتابخانه ای و علمی (مقاله، کتاب، و ...)	هدفمند	۲۶ نسخه
	گزارش ها و اسناد اجرایی و حقوقی	هدفمند	۱۹ نسخه
	منابع و آرشیوهای رسانه ای	هدفمند	۲۸ نسخه

ابزار پژوهش شامل مطالعه کتابخانه ای نظاممند و مصاحبه اکتشافی (نیمه ساختارمند) بود. مشخصات ابزارهای پژوهش به صورت زیر می باشد. استخراج مولفه ها با بررسی مبانی و پیشینه از طریق مطالعه اسناد، کتاب ها و مقالات شامل منابع داخلی و خارجی انجام گردید. از مصاحبه ها جهت تکمیل و تطبیق عوامل و روابط شناسایی شده در مطالعه کتابخانه ای استفاده شد. انجام مصاحبه ها براساس چارچوب تحلیلی طراحی شده از قبل صورت گرفت. قبل از انجام هر مصاحبه، مصاحبه های قبلی تحلیل شده و مبنای مصاحبه جدید قرار می گرفتند. روایی ابزار با استفاده از روش های روایی سنجی کیفی ذکر شده کنترل و مطلوب ارزیابی شد.

جدول ۲. مشخصات ابزارهای پژوهش

روش	مطالعه کتابخانه ای	مصاحبه
ابزار	رونوشت (چک لیست استخراج مفاهیم)	چارچوب پرسش (پرسشنامه بازپاسخ)
نمونه مورد مطالعه	منابع اطلاعاتی	منابع انسانی
روایی	انتخاب نسخه های معتبر به لحاظ علمی و حقوقی	انتخاب افراد بر حسب شایستگی علمی و فنی
	روایی محتوایی رونوشت از دیدگاه متخصصان	روایی محتوایی پرسشنامه از دیدگاه متخصصان
میزان توافق بین کدگذاران و مصححان		

بخش کمی: این تحقیق از نظر نوع، توصیفی همبستگی؛ از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش جمع‌آوری داده‌ها، میدانی بود. جامعه آماری را کلیه مسئولین حوزه ورزش‌های روستایی کشور تشکیل داد. با توجه به اینکه هیر^۱ و همکاران (۲۰۱۹) جهت برآورد نمونه تحقیق در رویکرد معادلات ساختاری به ازای هر متغیر پژوهش، مقدار تقریبی بین ۵ تا ۱۵ نفر برای نمونه تحقیق پیشنهاد داده‌اند در این تحقیق به ازای هر بعد ۷ نفر به روش تصادفی _ طبقه ای در نظر گرفته شده‌اند (کل ۱۳۳ نفر) که با در نظر گرفتن احتمال ریزش یا عدم پاسخگویی تعداد ۱۵۰ پرسشنامه پخش شد و از این بین تعداد ۱۳۵ پرسشنامه برگردانده شد که ۱۲۶ نفر به صورت کامل به آن پاسخ داده بودند که در نهایت مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. از پرسشنامه ۷۷ سؤالی محقق ساخته (مستخرج از مصاحبه) با طیف پنج ارزشی لیکرت برای گردآوری داده‌ها استفاده شد. قسمت اول پرسشنامه، شامل پرسش‌های جمعیت شناختی بود (۵ سؤال) و قسمت دوم، عوامل ظرفیت-سازی فراغت فعال و ورزش روستایی (۷۷ سؤال) را اندازه‌گیری می‌کرد. جهت ارزیابی روایی محتوایی و صوری از اساتید مدیریت ورزشی (۵ نفر)، صاحب‌نظران حوزه ورزش روستایی (۷ نفر) نظرخواهی شد. بعد از تأیید روایی محتوایی، ابتدا ابزار در یک مطالعه آزمایشی بین ۳۰ نفر از جامعه آماری توزیع شد که ضریب آلفای کرونباخ (۰/۷۵) محاسبه و پایایی آن تأیید شد. بر اساس آزمون کلموگروف-اسمیرنوف سطح معنی‌داری تمام مؤلفه‌ها کمتر از $\alpha < 0/05$ و تمامی داده‌ها غیر نرمال بود که برای بررسی فرضیه‌های پژوهش از رویکرد مدل معادلات ساختاری (تحلیل مسیر) و جهت بررسی روایی سازه از روش تحلیل عاملی تأییدی از نرم‌افزار اسمارت پی ال اس نسخه سوم^۲ استفاده گردید.

یافته‌های پژوهش

بخش کیفی: یافته‌های پژوهش شامل چارچوب کدگذاری مولفه‌ها و مدل مفهومی برخاسته از آن است. یک نمونه از کدگذاری به صورت جدول ۳ می‌باشد.

جدول ۳. چارچوب‌بندی و کدگذاری چند مرحله‌ای مولفه‌های شناسایی شده

منظر (متغیر)	ابعاد	مولفه (گویه)	تکرار در مضامین
ظرفیت محیطی ورزش روستایی	بستر اکوسیستم روستایی	۱. زیرساخت رفاهی روستاها برای سبک زندگی فعال	
		۲. ویژگی‌های بومی و جغرافیایی روستاها برای انجام فعالیت‌های ورزشی و تفریحی	
		۳. معماری روستایی و فضای درونی روستاها برای انجام فعالیت‌های تفریحی ورزشی	
	قابلیت بافت اجتماعی روستایی	۴. نگرش جامعه روستایی به انجام فردی، خانوادگی و جمعی فعالیت‌بدنی و ورزش	
		۵. سبک زندگی روستائیان در زمان کار و فراغت	
		۶. تعارض فکری بین فعال بودن بدنی روستائیان و نیاز آن‌ها به ورزش به دلیل فعالیت روزانه کاری	
		۷. جایگاه بازی‌های فعال و ورزش در تفریحات روستائیان	
هماهنگی	نقش نهادهای	۸. نقش دهیاری و شورای روستا	

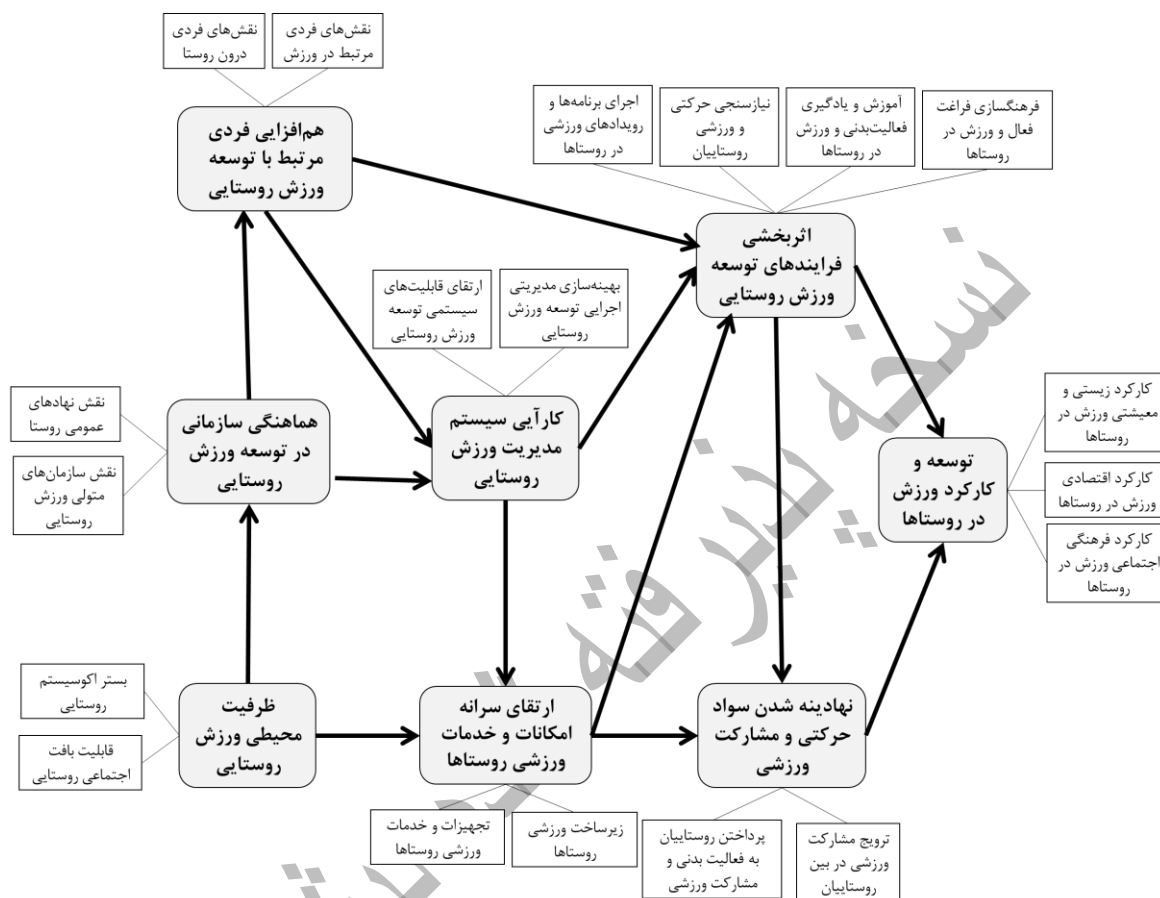
^۱. Hair

^۲. Smart Pls

سازمانی در توسعه ورزش روستایی	عمومی روستا	۹. نقش مدرسه در ورزش روستاها
		۱۰. نقش منابع مسجد روستاها در توسعه زیرساخت تفریحی
		۱۱. نقش خانه بهداشت روستاها در ترویج به ورزش
نقش سازمان‌های متولی ورزش روستایی	نقش سازمان‌های متولی ورزش روستایی	۱۲. نقش ادارات ورزش و جوانان استان و شهرستان‌ها
		۱۳. نقش هیات‌های ورزشی استان و شهرستان‌ها به ویژه هیات ورزش روستایی و بازی‌های بومی
		۱۴. نقش مدیریت تربیت‌بدنی و ورزش آموزش و پرورش استان و شهرستان‌ها
		۱۵. نقش بخش‌های مرتبط در استانداری و فرمانداری شهرستان
		۱۶. نقش سازمان‌های دیگر مانند ادارات میراث فرهنگی در توسعه فعالیت‌های تفریحی فرهنگی روستایی
هم‌افزایی فردی مرتبط با توسعه ورزش روستایی	نقش‌های فردی درون روستا	۱۷. نقش شهروندان روستا (علاقه‌مند، هوادار و فعال ورزشی)
		۱۸. نقش معلمان شاغل و افراد تحصیلکرده در روستا
		۱۹. نقش متخصصان و مربیان ورزشی اهل روستاها
		۲۰. نقش دهیار و اعضای شورای روستا
		۲۱. نقش روحانیون و بزرگان روستا
کارآیی سیستم مدیریت ورزش روستایی	نقش‌های فردی مرتبط در ورزش استان‌ها	۲۲. مدیران و مسئولان ورزشی استان و شهرستان
		۲۳. نقش فعالان رسانه‌ای ورزش استان و شهرستان
		۲۴. نقش اساتید و دانشجویان و فارغ التحصیلان علوم ورزشی دانشگاه‌های استانی و شهرستانی
		۲۵. نقش معلمان ورزش مدارس و مربیان ورزش همگانی
		۲۶. طرح‌ریزی و برنامه‌ریزی توسعه ورزش روستایی
امکانات و خدمات ورزشی	مدیریتی اجرایی توسعه ورزش روستایی	۲۷. تامین منابع و پشتیبانی توسعه ورزش روستایی
		۲۸. اجرا و سازماندهی امورات توسعه ورزش روستایی
		۲۹. نظارت و ارزیابی توسعه ورزش روستایی
		۳۰. الگو برداری از کشورهای مختلف جهان در زمینه ورزش روستایی و بازی بومی سنتی
		۳۱. جلب حمایت نهادی و عمومی جهت توسعه ورزش روستایی
اثر بخشی فرایندهای توسعه ورزش	نیازسنجی حرکتی و ورزشی روستاییان	۳۲. بهره‌گیری از دانش جدید و روز در زمینه توسعه ورزش روستاها
		۳۳. نوآوری و خلاقیت در ابعاد مختلف فعالیت‌های ورزشی
		۳۴. فعال‌سازی تشکیلات و نهادهای مرتبط با ورزش روستایی در استان
		۳۵. توسعه فضا و اماکن تفریحی ورزشی (سرپوشیده و روباز) یا طبیعی و مصنوعی روستاها
		۳۶. امکانات جانبی، بهداشتی و رفاهی مناسب

روستایی	یادگیری	۴۷. آموزش بازی‌های بومی، سنتی و محلی
	فعالیت بدنی و ورزش در روستاها	۴۸. آموزش رشته‌های ورزشی
		۴۹. آموزش فعالیت‌های بدنی و ورزشی درمانی و بهبودی
اجرای برنامه‌ها و رویدادهای ورزشی در روستاها	فرهنگسازی فراغت فعال و ورزش در روستاها	۵۰. اهتمام به برگزاری رویدادهای مختلف ورزشی در مناسبت‌های سالانه مانند مسابقات روستایی
		۵۱. برگزاری رویدادهای محلی ورزش و بازی خانوادگی مانند جشنواره‌های ورزشی فرهنگی در حاشیه روستاها
		۵۲. فراهم‌سازی زمینه‌های گردشگری ورزشی و ورزشهای طبیعی در پیرامون روستاها مانند توربسم دوچرخه،
		۵۳. فراهم‌سازی بستر استعداد یابی ورزشی از روستا
		۵۴. دعوت از شخصیت‌های محبوب محلی و شهرستانی . اعضای سابق روستا در شهرها جهت حضور و حمایت در رویدادهای ورزشی روستایی
		۵۵. تشویق به فعالیت‌های داوطلبی ورزشی در روستاها برای ورزشکاران و مربیان ورزشی
		۵۶. احیا و ترویج بازی‌های بومی سنتی و شناسایی نمادها و سمبل‌های ورزشی در تاریخچه روستاها
نهادینه شدن سواد حرکتی و مشارکت ورزشی	پرداختن روستاییان به فعالیت بدنی و مشارکت ورزشی	۵۷. اطلاع‌رسانی مربوط به رخدادهای ورزش همگانی تولید محتوای رسانه‌ای و تبلیغاتی مناسب برای ترویج بازی‌های بومی، سنتی و محلی با تاکید بر بازاریابی اجتماعی
		۵۸. تشویق به قصد و انگیزش انجام فعالیت بدنی و ورزشی
		۵۹. بهبود نگرش به فعالیت ورزشی در جامعه روستایی
		۶۰. ارتقای دانش و اطلاعات فعالیت ورزشی و آگاه‌سازی روستاییان از ضرورت و کارکرد فعالیت ورزشی و بازی
		۶۱. میزان سطح مهارت انجام فعالیت ورزشی
		۶۲. انجام فعالیت ورزشی به صورت منظم
		۶۳. برنامه محور شدن و تخصصی شدن مرحله به مرحله فعالیت ورزشی برای افراد
توسعه و کارکرد ورزش در روستاها	کارکرد اقتصادی ورزش در روستاها	۶۴. اقدام به تهیه بیمه ورزشی برای افراد
		۶۵. دستیابی به مزایای جسمی و روانی ورزش
		۶۶. کمک به پایدارسازی منابع رفاهی تفریحی روستاها
		۶۷. رونق اشتغال و کسب و کارهای خدماتی و تفریحی روستاها
		۶۸. افزایش رونق گردشگری روستایی
		۶۹. کمک به جلوگیری از مهاجرت به شهر
		۷۰. توانمندسازی روستاییان از طریق ورزش
کارکرد فرهنگی اجتماعی ورزش در روستاها	کارکرد زیستی و معیشتی ورزش در روستاها	۷۱. بهبود تندرستی و سلامت جامعه روستایی
		۷۲. تقویت پیوند ورزش و سایر ابعاد زندگی در روستاها
		۷۳. غنی سازی و پر کردن اوقات فراغت
		۷۴. سالم‌سازی محیط و افزایش نشاط اجتماعی از طریق ورزش روستا
		۷۵. افزایش مشارکت اجتماعی در روستاها از طریق مشارکت ورزشی و نهادینه سازی ورزش در گروه های مرجع روستا
		۷۶. افزایش تعاملات اجتماعی و روابط دوستانه در درون و بین روستاها
		۷۷. کاهش و جلوگیری از کاهش آسیب های اجتماعی مانند پرخاشگری، مصرف دخانیات و مواد

	مخلد و ..	
--	-----------	--

شکل ۱. مدل مفهومی مستخرج از پیمایش کیفی پژوهش

بخش کمی: یافته‌های توصیفی نشان می‌دهد اکثر پاسخ‌دهنده‌ها در گروه سنی ۲۱ تا ۳۰ سال (۶۲ نفر؛ ۴۹/۲ درصد) و بیشتر دارای مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد و بالاتر (۷۹ نفر؛ ۶۲/۷ درصد) بودند (جدول ۱). سایر مشخصات فردی به صورت کامل در جدول ۴ آورده شده است.

جدول ۴. مشخصات فردی نمونه آماری تحقیق

متغیر	زیر مجموعه	تعداد	درصد	متغیر	زیر مجموعه	تعداد	درصد
جنسیت	مرد	۷۹	۶۲/۷	تحصیل	زیر دیپلم	۲	۱/۶
	زن	۴۷	۳۷/۳		دیپلم	۱۰	۷/۹
	کمتر از ۲۰	۵	۴		فوق دیپلم	۱۱	۸/۷
	۳۰ تا ۳۱	۶۲	۴۹/۲		کارشناسی	۲۴	۱۹
	۴۰ تا ۴۱	۳۸	۳۰/۲		کارشناسی ارشد و بالاتر	۷۹	۶۲/۷
سن (سال)	۴۱ تا ۵۰	۱۷	۱۳/۵	وضعیت تاسیسات و امکانات ورزشی	نداریم	۶۹	۵۴/۸
	۵۰ به بالا	۴	۳/۲		فقط خانه ورزش روستایی	۱۳	۱۰/۳

۱۳/۵	۱۷	سالن ورزشی استاندارد		۲۴/۶	۳۱	زیر ۵۰۰ نفر	توصیف متغیرهای تحقیق در جدول ۵ نشان می‌دهد که نقش‌های فردی درون روستا دارای بیشترین میانگین
۱۵/۹	۲۰	زمین ورزشی طبیعی خود روستا		۱۷/۵	۲۲	۵۰۰-۱۰۰ نفر	
۵/۶	۷	تمامی امکانات را داریم		۱۴/۳	۱۸	بالای ۱۰۰۰	
				۱۱/۱	۱۴	بالای ۲۰۰۰	
				۳۲/۶	۴۱	۳۰۰۰ به بالا	

توصیف متغیرهای تحقیق در جدول ۵ نشان می‌دهد که نقش‌های فردی درون روستا دارای بیشترین میانگین (۴/۲۱) و کارکرد فرهنگی اجتماعی ورزش در روستاها دارای کمترین میانگین (۲/۸۶) هستند.

جدول ۵. توصیف ابعاد متغیرهای پژوهش

S.D	M	ابعاد	S.D	M	متغیر
۰/۷۳	۳/۵۹	بستر اکوسیستم روستایی	۰/۴۹	۳/۶۹	ظرفیت محیطی ورزش روستایی
۰/۵۷	۳/۷۹	قابلیت بافت اجتماعی روستایی			
۰/۵۵	۴/۰۱	نقش نهادهای عمومی روستا	۰/۴۶	۴/۰۲	هماهنگی سازمانی در توسعه ورزش روستایی
۰/۵۲	۴/۰۴	نقش سازمان‌های متولی ورزش روستایی			
۰/۵۲	۴/۲۱	نقش‌های فردی درون روستا	۰/۴۹	۴/۱۰	هم‌افزایی فردی مرتبط با توسعه ورزش روستایی
۰/۶۲	۴/۰۰	نقش‌های فردی مرتبط در ورزش استان‌ها			
۰/۵۳	۳/۷۳	بهینه‌سازی مدیریتی اجرایی توسعه ورزش روستایی	۰/۳۷	۳/۷۰	کارآیی سیستم مدیریت ورزش روستایی
۰/۴۰	۳/۶۸	ارتقای قابلیت‌های سیستمی توسعه ورزش روستایی			
۰/۴۴	۳/۶۶	زیرساخت ورزشی روستاها	۰/۳۷	۳/۷۳	ارتقای سرانه امکانات و خدمات ورزشی
۰/۵۴	۳/۸۱	تجهیزات و خدمات ورزشی روستاها			
۰/۶۵	۲/۸۹	نیازسنجی حرکتی و ورزشی روستائیان	۰/۳۶	۳/۱۶	اثربخشی فرایندهای توسعه ورزش روستایی
۰/۵۲	۳/۶۱	آموزش و یادگیری فعالیت بدنی و ورزش در روستاها			
۰/۵۹	۳/۰۸	اجرای برنامه‌ها و رویدادهای ورزشی در روستاها			
۰/۴۸	۳/۰۴	فرهنگسازی فراغت فعال و ورزش در روستاها			
۰/۵۵	۳/۳۷	پرداختن روستائیان به فعالیت بدنی و مشارکت	۰/۵۱	۳/۲۰	نهادینه شدن سواد حرکتی و مشارکت ورزشی
۰/۵۹	۳/۰۳	ترویج مشارکت ورزشی در بین روستائیان			
۰/۵۷	۳/۵۵	کارکرد اقتصادی ورزش در روستاها	۰/۳۴	۳/۴۳	توسعه و کارکرد ورزش در روستاها
۰/۴۲	۳/۸۶	کارکرد زیستی و معیشتی ورزش در روستاها			
۰/۶۲	۲/۸۶	کارکرد فرهنگی اجتماعی ورزش در روستاها			

به منظور برآزش مدل کلی (هر دو بخش مدل اندازه‌گیری و ساختاری) از معیار SRMR استفاده شد که مقدار آن باید از ۰/۸ کمتر باشد. با توجه به مقدار به دست آمده ($SRMR=0/07$)، مدل اندازه‌گیری و ساختاری از برآزش مناسبی برخوردار است، یعنی در مجموع مدل اندازه‌گیری و ساختاری، کیفیت مناسبی در تبیین متغیر درون‌زا تحقیق دارد (هیر و همکاران، ۲۰۱۹).

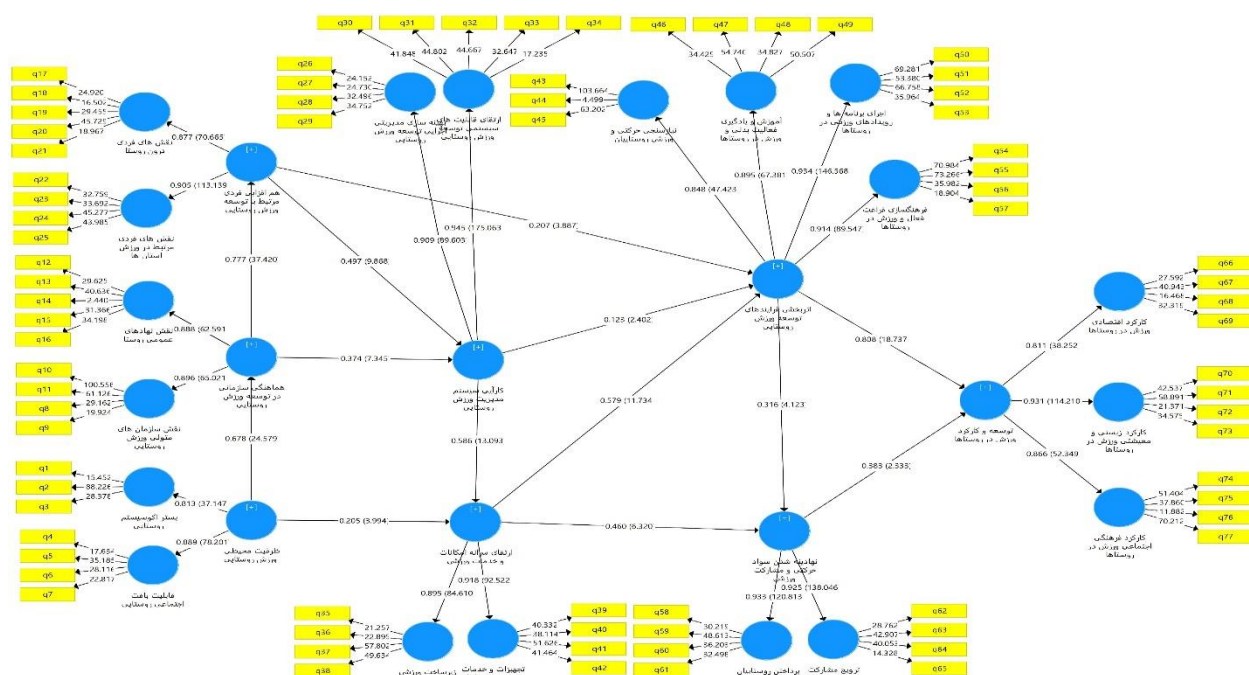
جدول ۶. خلاصه شاخص‌های برازش مدل

متغیر	AVE	CR	R ^۲	Q ^۲	متغیر	AVE	CR	R ^۲	Q ^۲
ظرفیت محیطی ورزش روستایی	۰/۵۹	۰/۸۳	برون زا	۰/۴۰	اثربخشی فرایندهای توسعه ورزش روستایی	۰/۵۵	۰/۹۵	۰/۷۰	۰/۳۲
بستر اکوسیستم روستایی	۰/۶۳	۰/۸۵	-	۰/۳۰	نیازسنجی حرکتی و ورزشی روستاییان	۰/۶۲	۰/۸۳	-	۰/۳۷
قابلیت بافت اجتماعی روستایی	۰/۵۲	۰/۸۱	-	۰/۳۱	آموزش و یادگیری فعالیت-بدنی و ورزش در روستاها	۰/۶۶	۰/۸۹	-	۰/۳۶
هماهنگی سازمانی در توسعه ورزش روستایی	۰/۶۶	۰/۸۸	۰/۴۵	۰/۳۶	اجرای برنامه‌ها و رویدادهای ورزشی در روستاها	۰/۷۳	۰/۹۱	-	۰/۳۸
نقش نهادهای عمومی روستا	۰/۵۰	۰/۸۳	-	۰/۳۸	فرهنگسازی فراغت فعال و ورزش در روستاها	۰/۶۶	۰/۸۹	-	۰/۳۵
نقش سازمان‌های متولی ورزش روستایی	۰/۶۵	۰/۶۵	-	۰/۳۴	نهادینه شدن سواد حرکتی و مشارکت ورزشی	۰/۶۳	۰/۹۰	۰/۵۴	۰/۳۲
هم‌افزایی فردی مرتبط با توسعه ورزش روستایی	۰/۵۶	۰/۸۸	۰/۶۰	۰/۲۹	پردازش روستاییان به فعالیت بدنی و مشارکت	۰/۶۳	۰/۸۷	-	۰/۳۷
نقش‌های فردی درون روستا	۰/۵۳	۰/۸۵	-	۰/۴۱	ترویج مشارکت ورزشی در بین روستاییان	۰/۵۹	۰/۸۵	-	۰/۳۳
نقش‌های فردی مرتبط در ورزش استان‌ها	۰/۶۶	۰/۸۸	-	۰/۳۹	توسعه و کارکرد ورزش در روستاها	۰/۶۴	۰/۹۱	۰/۵۷	۰/۴۱
کارآیی سیستم مدیریت ورزش روستایی	۰/۶۲	۰/۹۰	۰/۶۸	۰/۳۳	کارکرد اقتصادی ورزش در روستاها	۰/۵۷	۰/۸۴	-	۰/۲۸
بهینه‌سازی مدیریتی اجرایی توسعه ورزش روستایی	۰/۵۸	۰/۸۵	-	۰/۲۷	کارکرد زیستی و معیشتی ورزش در روستاها	۰/۶۵	۰/۸۸	-	۰/۳۹
ارتقای قابلیت‌های سیستمی توسعه ورزش روستایی	۰/۶۱	۰/۸۹	-	۰/۳۴	کارکرد فرهنگی اجتماعی ورزش در روستاها	۰/۶۰	۰/۸۶	-	۰/۳۵
ارتقای سرانه امکانات و خدمات ورزشی	۰/۵۲	۰/۹۰	۰/۵۴	۰/۳۶					
زیرساخت ورزشی روستاها	۰/۶۰	۰/۸۵	-	۰/۲۵					
تجهیزات و خدمات ورزشی روستاها	۰/۶۸	۰/۸۹	-	۰/۳۳					

جدول ۷. نتایج مدل نهایی پژوهش

تحلیل عامل‌ها	ضریب مسیر	معنی داری (آماره تی)	سطح معنی داری	نتیجه
ظرفیت محیطی ورزش روستایی --> بستر اکوسیستم روستایی	۰/۸۱	۳۷/۱۵	۰/۰۰۱	تأیید
ظرفیت محیطی ورزش روستایی --> قابلیت بافت اجتماعی	۰/۸۹	۷۸/۲۰	۰/۰۰۱	تأیید
هماهنگی سازمانی در توسعه ورزش --> نقش نهادهای عمومی	۰/۸۸	۶۲/۵۹	۰/۰۰۱	تأیید
هماهنگی سازمانی در توسعه --> نقش سازمان‌های متولی	۰/۸۹	۶۵/۰۲	۰/۰۰۱	تأیید
هم‌افزایی فردی مرتبط با توسعه --> نقش‌های فردی درون	۰/۸۸	۷۰/۶۶	۰/۰۰۱	تأیید

تأیید	۰/۰۰۱	۱۱۳/۱۴	۰/۹۰	هم‌افزایی فردی --> نقش‌های فردی مرتبط در ورزش
تأیید	۰/۰۰۱	۸۹/۶۰	۰/۹۱	کارآیی سیستم مدیریت --> بهینه‌سازی مدیریتی اجرایی
تأیید	۰/۰۰۱	۱۷۵/۰۶	۰/۹۴	کارآیی سیستم مدیریت --> ارتقای قابلیت‌های سیستمی
تأیید	۰/۰۰۱	۸۴/۶۱	۰/۸۹	سراانه امکانات و خدمات --> زیرساخت ورزشی
تأیید	۰/۰۰۱	۹۲/۵۲	۰/۹۲	سراانه امکانات و خدمات --> تجهیزات و خدمات ورزشی
تأیید	۰/۰۰۱	۴۷/۴۲	۰/۸۵	اثربخشی فرایندهای توسعه --> نیازسنجی حرکتی و ورزشی
تأیید	۰/۰۰۱	۶۷/۳۸	۰/۸۹	اثربخشی فرایندهای توسعه --> آموزش و یادگیری فعالیت‌بدنی
تأیید	۰/۰۰۱	۱۴۶/۵۷	۰/۹۳	اثربخشی فرایندهای توسعه --> اجرای برنامه‌ها و رویدادها
تأیید	۰/۰۰۱	۸۹/۵۵	۰/۹۱	اثربخشی فرایندهای توسعه --> فرهنگسازی فراغت فعال
تأیید	۰/۰۰۱	۱۲۰/۸۱	۰/۹۳	نهادینه شدن سواد حرکتی --> پرداختن روستائیان به فعالیت
تأیید	۰/۰۰۱	۱۳۸/۰۴	۰/۹۲	نهادینه شدن سواد حرکتی --> ترویج مشارکت ورزشی
تأیید	۰/۰۰۱	۳۸/۲۵	۰/۸۱	توسعه و کارکرد ورزش --> کارکرد اقتصادی
تأیید	۰/۰۰۱	۱۱۴/۲۱	۰/۹۳	توسعه و کارکرد ورزش --> کارکرد زیستی
تأیید	۰/۰۰۱	۵۲/۳۵	۰/۸۶	توسعه و کارکرد ورزش --> کارکرد فرهنگی
تحلیل مسیر				
تأیید	۰/۰۰۱	۲۴/۵۸	۰/۶۸	ظرفیت محیطی ورزش --> هماهنگی سازمانی در توسعه ورزش
تأیید	۰/۰۰۱	۳/۹۹	۰/۲۰	ظرفیت محیطی ورزش --> ارتقای سراانه امکانات و خدمات
تأیید	۰/۰۰۱	۳۷/۴۲	۰/۷۸	هماهنگی سازمانی در توسعه ورزش --> هم‌افزایی فردی
تأیید	۰/۰۰۱	۷/۳۴	۰/۳۷	هماهنگی سازمانی در توسعه ورزش --> کارآیی سیستم مدیریت
تأیید	۰/۰۰۱	۳/۸۷	۰/۲۱	هم‌افزایی فردی --> کارآیی سیستم مدیریت
تأیید	۰/۰۰۱	۹/۸۷	۰/۵۰	هم‌افزایی فردی --> اثربخشی فرایندهای توسعه
تأیید	۰/۰۰۱	۲/۴۰	۰/۱۲	کارآیی سیستم مدیریت --> اثربخشی فرایندهای توسعه
تأیید	۰/۰۰۱	۱۳/۰۹	۰/۵۸	کارآیی سیستم مدیریت --> ارتقای سراانه امکانات و خدمات
تأیید	۰/۰۰۱	۱۱/۷۳	۰/۵۸	ارتقای سراانه امکانات و خدمات --> اثربخشی فرایندهای توسعه
تأیید	۰/۰۰۱	۶/۳۲	۰/۴۶	ارتقای سراانه امکانات و خدمات --> نهادینه شدن سواد حرکتی
تأیید	۰/۰۰۱	۱۸/۷۴	۰/۸۱	اثربخشی فرایندهای توسعه --> توسعه و کارکرد ورزش
تأیید	۰/۰۰۱	۲/۳۳	۰/۳۸	نهادینه شدن سواد حرکتی --> توسعه و کارکرد ورزش

شکل ۲. مدل نهایی پژوهش (ضرب اثر و ضرایب معنی داری)

بحث و نتیجه گیری

هدف از این پژوهش، طراحی مدل مفهومی ظرفیت سازی فراغت فعال و ورزش روستایی با رویکرد توسعه پایدار بود. روش تحقیق از نوع مطالعات کیفی با رویکرد اکتشافی نظاممند و سیستماتیک بود. چن و لیو (۲۰۲۰) اظهار داشتند نتایج تجربی نشان می دهد که ارائه ورزش های اجتماعی تا حدی در ارتقاء فراگیری و سلامت در مناطق روستایی مثر بوده است. به طور خاص، ایجاد امکانات ورزشی عمومی مشارکت قابل توجهی را در ورزش های اجتماعی افزایش می دهد و خطر بیماری را کاهش می دهد. در مقابل، سازماندهی فعالیت های ورزشی همگانی فرصت ورزش خانواده ها را افزایش می دهد. با این وجود، سلامت عمومی را ارتقا نمی دهد. به همان اندازه مهم است که رشد اقتصادی ممکن است به جای تشویق مشارکت در ورزش های اجتماعی، از طریق پیشرفت فناوری های پزشکی و بهبود شرایط بهداشتی، سلامت عمومی را افزایش دهد (چن و لیو، ۲۰۲۰). در بخش کیفی و ارائه مدل ۷ مقوله ی اصلی و ابعاد و همچنین مولفه های آنها شناسایی شدند. ظرفیت محیطی ورزش روستایی در دو بعد بستر اکوسیستم روستایی و قابلیت بافت اجتماعی روستایی در نظر گرفته شود و زیرساخت های رفاهی روستایی، ویژگی های بومی و معماری فضای روستاها برای فعالیت های ورزشی و همچنین تغییر نگرش روستاییان به

ورزش، سبک زندگی روستا در اوقات فراغت و بالا بردن جایگاه ورزش و بالا بردن جایگاه بازی های فعال در تفریحات روستاییان باید مورد توجه باشد، در مقوله هماهنگی سازمانی در توسعه ورزش روستایی دو بعد نقش نهادهای عمومی و سازمان های متولی ورزش روستایی در نظر گرفته شود و درواقع نقش دهیاری، مدرسه، مسجد، خانه بهداشت، ادارات ورزش، هیئت های ورزشی و کلیه سازمان هایی که به نوعی می توانند در این زمینه فعالیت کنند لازم است برای توسعه ورزش روستایی اقدام کنند، در مقوله دیگر هم افزایی فردی مرتبط با توسعه ورزش روستایی نیز دو بعد نقش های فردی درون روستا مانند شهروندان، معلمان، مربیان، دهیار و روحانیون و بزرگان روستا برای توسعه ورزش روستایی هم افزایی کنند همچنین در بعد دیگری نقش های فردی مرتبط با ورزش استان ها افرادی از جمله مدیران، فعالان رسانه، اساتید و دانشجویان و همچنین معلمان ورزش مدارس می توانند اقداماتی در این زمینه انجام دهند. اما در مقوله ی کارآیی سیستم مدیریت ورزش روستایی ابعادی مانند بهینه سازی مدیریتی اجرایی توسعه ورزش روستایی و ارتقای قابلیت های سیستمی توسعه ورزش روستایی شناسایی شد در این زمینه باید برنامه ریزی توسعه ورزش روستایی، تامین منابع، اجرا و سازماندهی، نظارت و ارزیابی، الگو برداری از دیگر کشورها، جلب حمایت عمومی، بهره گیری از دانش جدید، نوآوری و همچنین فعال سازی تشکیلات و نهادهای مرتبط با ورزش روستایی را عملی کرد. در مقوله دیگری امکانات و خدمات ورزشی روستا نیز در دو بعد زیرساخت ورزشی روستا و تجهیزات و خدمات ورزشی روستایی بررسی شد که نیاز می باشد فضاها و اماکن ورزشی، امکانات بهداشتی و رفاهی، دسترسی و فراهم سازی بستر تجهیزات و اماکن ورزشی، ایمنی فضاها، شناسایی نیازهای مربوطه و ارتقای خدمات و تجهیزات ورزش و تندرستی در روستاها را مورد توجه و اقدامات عملی قرار داد. لینا (۲۰۱۹) نشان داد فعالیت های انجام شده توسط سازمان های جامعه روستایی شامل طیف وسیعی از نیازهای اجتماعی از جمله سازماندهی رویدادهای فرهنگی و ورزشی، بهبود کمک در زمینه مدیریت محیط زیست و موارد دیگر است. مشکل اصلی جوامع روستایی وضعیت زیرساخت های اجتماعی است، بنابراین روند ایجاد مراکز چند منظوره جهانی یکی از ابزارهای مهم توسعه جوامع روستایی و در نتیجه توسعه فعالیت های فرهنگی و ورزشی است (لینا، ۲۰۱۹). همچنین در مقوله ی اثربخشی فرایندهای توسعه ورزش روستایی نیز ۴ بعد نیازسنجی حرکتی و ورزشی روستاییان، آموزش و یادگیری فعالیت بدنی و ورزش در روستاها، اجرای برنامه ها و رویدادهای ورزشی در روستاها و فرهنگسازی فراغت فعال و ورزش در روستاها شناسایی شدند که باید نیازهای مربوط به آمادگی جسمانی، تمرین و رقابت و نشاط و سلامت از طریق ورزش روستاییان شناسایی شوند

ضمن اینکه رشته های ورزشی، عادات حرکتی روزانه، بازی های بومی و محلی و فعالیت های ورزشی درمانی باید آموزش داده شوند. همچنین رویدادهای مختلف ورزشی، جشنواره های فرهنگی ورزشی خانوادگی، ایجاد زمینه گردشگری ورزشی و بستر استعدادیابی ورزشی از روستا نیز مهیا گردد و همچنین دعوت از شخصیت های ورزشی، تشویق به فعالیت داوطلبی ورزشی، احیا و ترویج بازی های بومی و نمادها و همچنین رخدادهای ورزش همگانی روستاها اطلاع رسانی و رسانه ای گردد. مقوله نهادینه شدن سواد حرکتی و مشارکت ورزشی نیز در دوبعد شناسایی شد که شامل پرداختن روستاییان به فعالیت بدنی و مشارکت ورزشی و ترویج مشارکت ورزشی در بین روستاییان می باشد، درواقع باید در این زمینه اقداماتی از جمله تشویق به فعالیت ورزشی، بهبود نگرش به ورزش، آگاه سازی روستاییان از ضرورت و کارکرد ورزش، انجام منظم فعالیت ورزشی، تخصصی شدن ورزش و تهیه بیمه ورزشی برای روستاییان را به اجرا گذاشت. در نهایت مقوله توسعه و کارکرد ورزش در روستاها با ۳ بعد کارکرد اقتصادی ورزش، کارکرد زیستی و معیشتی ورزش و کارکرد فرهنگی اجتماعی ورزش در روستاها شناخته شد که لازم به ذکر می باشد این کارکردهای ورزشی نتایجی در روستاها خواهد داشت از جمله پایداری منابع رفاهی تفریحی روستا، رونق اشتغال کارهای تفریحی، رونق گردشگری، جلوگیری از مهاجرت روستاییان، توانمندسازی، بهبود تندرستی، تقویت پیوند ورزش با زندگی، غنی سازی اوقات فراغت، افزایش نشاط، افزایش مشارکت اجتماعی، افزایش تعاملات دوستانه و همچنین کاهش و جلوگیری از آسیب های اجتماعی مانند پرخاشگری، مصرف دخانیات و مواد مخدر و ... را در پی خواهد داشت. به عنوان نمونه در همین راستا پژوهش بیلی (۲۰۰۵) پنج حوزه سلامت جسمی، رشد شناختی و آکادمیک، سلامت روان، کاهش جرم و کاهش حقایق و بی احتیاطی را به عنوان مناطقی معرفی کرد که ورزش در آنها تأثیر دارد. همچنین آترولی (۲۰۰۶) استدلال می کند که سرمایه اجتماعی برای زندگی روزمره جامعه روستایی مهم است. وی معتقد است که باشگاه های ورزشی منطقه ای تمرکز اصلی زندگی در جامعه هستند. حفاظت از محیط زیست روستایی در سالهای اخیر مورد توجه قرار گرفته است. توسعه اقتصادی و افزایش جمعیت مناطق روستایی منجر به مشکلات زیادی از جمله آلودگی محیط زیست، تخریب زمین، کاهش منابع، از دست دادن تنوع زیستی، از دست دادن درآمد و خطرات بهداشت عمومی می شود. این مسائل به ویژه در روستاها و مناطق دور افتاده کشورهای در حال توسعه بسیار حاد است. مناطق روستایی اغلب فاقد منابع مورد نیاز برای انجام اقدامات لازم هستند. در مناطق با تراکم جمعیت پایین و خانوارهای پراکنده، بسیاری از استراتژی های مدیریت مرتبط با مناطق متمرکز و شهری برای اجرا نامناسب است. توسعه اقتصاد روستایی و حفاظت از محیط زیست باید با دیدگاه های کوتاه مدت و بلند مدت به خوبی متعادل باشد. استراتژی هایی که می

توانند از نظر زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی پایدار باشند برای مناطق روستایی مورد توجه است. اگرچه پیشرفت های زیادی صورت گرفته است، اما بسیاری از چالش های عمده برای مدیریت محیط زیست روستایی همچنان مبهم است (ان و همکاران^۱، ۲۰۲۰). در بخش کمی مشخص شد که مقوله های ظرفیت محیطی ورزش روستایی اثر معنی داری بر هماهنگی سازمانی در توسعه ورزش روستایی و ارتقای سرانه امکانات و خدمات ورزشی دارد و در این رابطه قابلیت بافت اجتماعی ورزش روستایی از جمله مهمترین عاملی می باشد که باید به آن توجه شود. هماهنگی سازمانی در توسعه ورزش روستایی نیز اثر معنی داری بر کارایی سیستم مدیریت ورزشی روستایی و هم افزایی فردی مرتبط با توسعه ورزش روستایی داشت که برای این هماهنگی سازمانی سازمان های متولی ورزش روستایی و نهادهای عمومی اصلی ترین نقش را بازی می کنند. همچنین هم افزایی فردی مرتبط با توسعه ورزش روستایی اثر معنی داری بر کارایی سیستم مدیریت ورزشی روستایی و اثربخشی فرآیندهای توسعه ورزش روستایی داشت و باید اظهار داشت نقش های فردی مرتبط در ورزش استانها و نقش های فردی درون استان ها بیشترین نقش را در تبیین هم افزایی فردی مرتبط با توسعه ورزش روستایی دارند. ارتقای سرانه امکانات و خدمات ورزشی اثر معنی داری بر نهادینه شدن سواد حرکتی و مشارکت ورزشی و اثربخشی فرآیندهای توسعه ورزش روستایی داشت در این زمینه نیز باید بیشترین توجه را معطوف تجهیزات و خدمات ورزشی روستاها کرد تا بتوان سرانه امکانات و خدمات ورزشی را بالا برد. مطالعه هاگمن و همکاران (۲۰۱۷) شدت مشارکت ورزشی در هلند را در مقایسه با مناطق شهری و روستایی را مورد بررسی قرار دادند. بر اساس توضیحات نظری مشتق شده از نظریه زیست محیطی اجتماعی برای توضیح تفاوت های شهرنشینی در مشارکت فردی ورزش، از جمله جمعیت شناسی اجتماعی، جنبه های سطح متوسط (محیط اجتماعی) و جنبه های سطح بیرونی (محیط فیزیکی) است. نتایج اصلی میزان مشارکت هفتگی ورزش در مناطق روستایی را بیشتر از مناطق شهری نشان داد و این نتایج با بسیاری از تحقیقات همسو نبوده است. همچنین مشاهده شد کارایی سیستم مدیریت ورزشی روستایی اثر معنی داری بر اثربخشی فرآیندهای توسعه ورزش روستایی داشت و باید توجه کرد برای کارایی سیستم مدیریت ورزشی باید قابلیت های سیستمی ورزشی را بیش از هر چیزی ارتقا داد و در آخر هم اثربخشی فرآیندهای توسعه ورزش روستایی و نهادینه شدن سواد حرکتی و مشارکت ورزشی اثر معنی داری بر توسعه و کارکرد ورزش در روستاها داشتند که باید بیان داشت پرداختن روستاییان به فعالیت بدنی و مشارکت ورزشی و ترویج مشارکت ورزشی در بین روستاییان در الویت قرار دارد و همچنین عواملی مانند کارکرد زیستی، کارکرد فرهنگی و کارکرد اقتصادی به ترتیب

^۱ An et al.

تبیین کننده توسعه و کارکرد ورزش در روستاها می باشند. مطالعات پیشین نیز نتایجی همسو با مطالعه حاضر داشتند به عنوان نمونه به همین ترتیب، پولی، کوهن و پیک (۲۰۰۵) در مطالعه موردی خود در مورد تجربیات زندگی در مناطق شهری و روستایی سه موضوع اصلی را مشخص کرد: عضویت، ارتباط عاطفی و ادغام و تحقق نیازها. آنها نتیجه گرفتند که تعلق و شرکت در کلوپ های ورزشی محلی می تواند به سرمایه اجتماعی جوامع چه از نظر شهری و چه در روستا، افزود. دلانی و کینی (۲۰۰۵) رابطه بین میزان مشارکت ورزشی با سطح سرمایه اجتماعی در اروپا را مورد بررسی قرار دادند تا ببینند که چگونه ورزش به اوراق بهادار جامعه و شهروندی فعال کمک می کند. آنها ارتباط مستقیمی بین سطح عضویت در ورزش یک کشور و سطح اعتماد اجتماعی و بهزیستی را پیدا کردند. نتایج تحقیقات بروسنان (۲۰۱۹) حاکی از آن است که مشارکت ورزشی در سال های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۵ میزان ۳۲ درصد از جرائم خشونت آمیز در ۳۲۳ مقام محلی انگلیس را کاهش می دهد. حداقل در انگلیس، مدت هاست که از ورزش به عنوان ابزاری برای مدیریت بحران بیماری های اجتماعی استفاده می شود. مشخص شده است که سلامت هم خود سرمایه انسانی و هم ورودی تولید اشکال دیگر سرمایه انسانی است (بلیکلی^۱، ۲۰۱۰). بنابراین، ارتقای سلامت همواره یک استراتژی مهم برای ایجاد سرمایه انسانی برای کمک به توسعه پایدار روستایی بوده است. در سه دهه گذشته، شهرنشینی رشد سریع و گسترده ای را تجربه کرده است. میلیون ها نفر از کارگران روستایی به شهرها مهاجرت کرده اند که منجر به مجموعه ای از مشکلات اجتماعی از جمله افزایش بیکاری، افزایش نرخ جنایت و افزایش فاصله روستایی شهرها شده است. علاوه بر این، در مقایسه با نیروی کار باقی مانده در مناطق روستایی، کارگران مهاجر جوانتر و تحصیل کرده تر هستند و دارای سرمایه انسانی نسبتاً بالاتری هستند. مهاجرت شهری روستایی همچنین باعث فرار مغزها در مناطق روستایی، کاهش بهره وری نیروی کشاورزی و افزایش قیمت محصولات کشاورزی شده است. بنابراین، برای توسعه اجتماعی و اقتصادی روستایی، تشویق مهاجران کارگر برای بازگشت به خانه از اهمیت استراتژیکی برخوردار است (کین و لیاو^۲، ۲۰۱۶). توسعه زیر ساخت های روستایی، ارتقا سطح بهداشتی و سلامتی جامعه روستایی، ایجاد امکانات آموزشی و تسهیلات فرهنگی و ورزشی در روستا همواره از مهم ترین چالش ها و دغدغه های دولتمردان محسوب می گردد. بخشی از چشم انداز سند توسعه پایدار مربوط به بخش روستایی و بومی هر کشور و ملت است.

^۱ Bleakley

^۲ Qin & Liao

به طور کلی باید اظهار داشت اهتمام به توسعه پایدار از عوامل مهم و اساسی در ظرفیت سازی فراغت فعال و ورزش روستایی کشور می باشد، دولت، نهادهای شهری و روستایی، مسئولین، مدیران و رسانه های مختلف لازم و ضروری می باشد تا در جهت توسعه و رشد ورزش روستایی کشور اقدامات لازم را تدبیر کنند و در برنامه ها و بودجه بندی ها به این مقوله واقف باشند که توسعه ورزش روستایی، برای مردم روستاها و بهبود کیفیت زندگی آنها و همچنین باعث ایجاد سلامت اجتماعی و بهزیستی و رشد اقتصادی خواهد شد، در روستاها می توان محیطی را ایجاد کرد که بتوانند هدفمند و توانمندتر از قبل به زندگی، ورزش و فراغت مهیج تری دست یابند و از طرفی نشاط اجتماعی در روستاها ایجاد خواهد شد و آسیب های اجتماعی بسیار محدود و کاهش خواهد یافت، همچنین مردم روستاها به محیط خود احساس تعلق بیشتری خواهند داشت و از مهاجرت های بی رویه به شهرها امتناع خواهند کرد. لذا دولت، مدیران و مسئولین استان ها و نهادهای مرتبط در این زمینه برای رشد و پیشرفت همه جانبه کشور و جامعه روستایی باید با برنامه های مدون و جدی در این راه اهتمام ورزیده و نقش های اجتماعی مربوط به خود را بسیار متعهدانه اجرا کرده و زیرساخت ها و بسترهای لازم را با در نظر گرفتن توسعه پایدار (پایداری زیست محیطی، پایداری اقتصادی، پایداری اجتماعی) برای ظرفیت سازی فراغت فعال و ورزش روستایی کشور فراهم کنند. مدل حاضر به مسئولان ذی ربط کشور کمک می کند تا با الهام از الگوی ارائه شده به ظرفیت محیطی ورزش روستایی، هماهنگی سازمانی در توسعه ورزش، هم افزایی فردی مرتبط با توسعه ورزش، کارآیی سیستم مدیریت ورزش، ارتقای سرانه امکانات و خدمات ورزشی، اثربخشی فرایندهای توسعه ورزش، نهادینه شدن سواد حرکتی و مشارکت ورزشی و در نهایت توسعه و کارکرد ورزش در روستاها نمایان خواهد شد؛ همچنین با بکارگیری این مدل در روستاهای کشور می توان امیدوار بود که تحولی شگرفت در زمینه فراغت و ورزش با رویکرد توسعه پایدار ایجاد شود.

منابع

1. Qin H., Liao T. Labor out-migration and agricultural change in rural China: A systematic review and meta-analysis. *J. Rural Stud.* ۲۰۱۶;۴۷:۵۳۳-۵۴۱. doi: ۱۰.۱۰۱۶/j.jrurstud.۲۰۱۶.۰۶.۰۲۰.
2. Bleakley H. Health, human capital, and development. *Annu. Rev. Econ.* ۲۰۱۰;۲:۲۸۳-۳۱۰. doi: ۱۰.۱۱۴۶/annurev.economics.۱۰۲۳۰۸.۱۲۴۴۳۶.
3. Chen, Q., & Liu, T. (۲۰۲۰). The effectiveness of community sports provision on social inclusion and public health in rural China. *International journal of environmental research and public health*, ۱۷(۲), ۵۹۷.

4. Hoekman, R., Breedveld, K., & Kraaykamp, G. (2017). Sport participation and the social and physical environment: explaining differences between urban and rural areas in the Netherlands. *Leisure studies*, 36(3), 357-370.
5. An, Chunjiang, Mengfan Cai, and Christophe Guy. "Rural sustainable environmental management." (2020): 6688.
6. Lina Jaruševičienė (2019). Development of cultural and sports activities in rural areas. *Philosophy of culture*. 77: 123-132.
7. Coalter, F. 2008. "Sport-in-Development: Development for and Through Sport?" In *Sport and Social Capital*, edited by R. Hoy, and M. Nicholson, 34-46. London: Elsevier.
8. Brosnan, S. (2019). "The impact of sports participation on crime in England between 2012 and 2015." *Sport in Society*: 1-12.
9. Hartmann, D., and B. Depro. 2006. "Rethinking Sports-Based Community Crime Prevention: A Preliminary Analysis of the Relationship between Midnight Basketball and Urban Crime Rates." *Journal of Sport and Social Issues* 30 (2): 180-196. doi:10.1177/0193723506286863.
10. Caruso, R. 2011. "Crime and Sport Participation: Evidence from Italian Regions over the Period 1997-2003." *The Journal of Socio-Economics* 40 (5): 455-463. doi:10.1016/j.socsec.2010.09.003.
11. Veliz, P., and S. Shakib. 2012. "Interscholastic Sports Participation and School Based Delinquency: Does Participation in Sport Foster a Positive High School Environment?" *Sociological Spectrum* 32 (6): 558-580. doi:10.1080/02732173.2012.700837.
12. Johnston, E.C. (1991) *Royal Commission into Aboriginal Deaths in Custody, National Report*, Canberra: Australian Government Printing Service.
13. Cairnduff, S. (2001) *Sport and Recreation for Indigenous Youth in the Northern Territory: Scoping Research Priorities for Health and Social Outcomes*. Darwin: Cooperative Research Centre for Aboriginal and Tropical Health and Australian Sports Commission.
14. Cameron, M. and MacDougall, C. (2001) *Crime Prevention through Sport and Physical Activity*.
15. *Trends and Issues in Crime and Criminal Justice*, 165. Canberra: Australian Institute of Criminology.
16. Beutler, I. (2008). Sport serving development and peace: Achieving the goals of the United Nations through sport. *Sport in Society*, 11(4), 359-369. doi:10.1080/17430430802019227 Bailey, R. (2005). Evaluating the relationship between physical education, sport and social inclusion. *Educational Review*, 57(1), 71-90. doi:10.1080/0013191042000274196
17. Delaney, L., & Keaney, E. (2005). *Sport and social capital in themUnited Kingdom: Statistical evidence from national and international survey data*. Dublin: Economic and Social Research Institute and Institute for Public Policy Research, 32. Retrieved January 20, 2009, from http://www.ippr.org/uploadedFiles/research/projects/Arts_and_Culture/sport20and/20social/20capital.pdf.
18. Lawson, H.A. (2005). Empowering people, facilitating community development, and contributing sustainable developments: The social work of sport, exercise, and physical education programs. *Sport Education and Society*, 10(1), 15-160. doi:10.1080/1357332052000308800
19. Moons, P., Barrea, C., De Wolf, D., Gewillig, M., Massin, M., Mertens, L., . . . Sluymans, T. (2006). Changes in perceived health of children with congenital heart disease after attending a special sports camp. *Pediatric Cardiology*, 27(1), 67-72. doi:10.1007/s00246-005-1021-5
20. Dwyer, T., Sallis, J.F., Blizzard, L., Lazarus, R., & Dean, K. (2001). Relation of academic performance to physical activity and fitness in children. *Pediatric Exercise Science*, 13, 225-238.
21. California Department of Education. (2002). State study proves physically fit kids perform better academically. News Release. Available online at: www.cde.ca.gov/news/releases2002/re127.asp (accessed 23 November 2003).

۲۲. Hoekstra, F., Roberts, L., van Lindert, C., Martin Ginis, K. A., van der Woude, L. H., & McColl, M. A. (۲۰۱۸). National approaches to promote sports and physical activity in adults with disabilities: Examples from the Netherlands and Canada. *Disability and Rehabilitation* ۱-۱۰.
<http://dx.doi.org/۱۰.۱۰۸۰/۰۹۶۳۸۲۸۸.۲۰۱۷.۱۴۲۳۴۰۲>.
۲۳. Nicholson, M., Hoyer, R., & Houlihan, B. (Eds.). (۲۰۱۰). *Participation in sport: International policy perspectives*. London: Routledge
۲۴. Berg, B. K., Warner, S., & Das, B. M. (۲۰۱۵). What about sport? A public health perspective on leisure-time physical activity. *Sport Management Review*, ۱۸, ۲۰-۳۱.
۲۵. Rowe, K., Shilbury, D., Ferkins, L., & Hinckson, E. (۲۰۱۳). Sport development and physical activity promotion: An integrated model to enhance collaboration and understanding. *Sport Management Review*, ۱۶, ۳۶۴-۳۷۷
۲۶. Eime, R. M., Sawyer, N., Harvey, J. T., Casey, M. M., Westerbeek, H., & Payne, W. R. (۲۰۱۵). Integrating public health and sport management: Sport participation trends ۲۰۰۱-۲۰۱۰. *Sport Management Review*, ۱۸, ۲۰۷-۲۱۷.
۲۷. Hills, S., Walker, M. B., & Barry, A. (۲۰۱۹). Sport as a vehicle for health promotion: A shared value example of social programming. *Sport Management Review* ۱۲۶-۱۴۱.
<http://dx.doi.org/۱۰.۱۰۱۶/j.smr.۲۰۱۸.۱۰.۰۰۱>.
۲۸. Bakhtiar Z, Malekian M (۲۰۱۷) Effect of exercise on depression and anxiety of students. *J Phys Educ Growth* ۶۱:۵۸-۵۹
۲۹. Norouzi H, Mohammadi S (۲۰۱۸) The comparison of personality characteristic, physical image, and anxiety among athletes of team and individual sports. *Q J Sport Adults Strateg Stud* ۳۵:۲۱۱-۲۲۴
۳۰. Herring MP, Hallgren M, Campbell MJ (Nov. ۲۰۱۷) Acute exercise effects on worry, state anxiety, and feelings of energy and fatigue among young women with probable generalized anxiety disorder: a pilot study. *Psychol Sport Exerc* ۳۳:۳۱-۳۶
۳۱. Herring MP, Johnson KE, O'Connor PJ (۲۰۱۶) Exercise training and health-related quality of life in generalized anxiety disorder. *Psychol Sport Exerc* ۲۷:۳۸-۱۴۱
۳۲. Stănescu M, Vasile L (۲۰۱۴) Using physical exercises to improve mental health. *Proc Soc Behav Sci* ۱۴۹:۹۲۱-۹۲۶
۳۳. Green, B. C. (۲۰۰۸). Sport as an agent for social and personal change. In V. Girginov (Ed.), *Management of sports development* (pp. ۱۲۹-۱۴۵). Oxford: Butterworth-Heinemann.
۳۴. Lawson, H. (۱۹۹۹b). Rejuvenating, reconstituting, and transforming physical education to meet the needs of vulnerable
۳۵. Wolfenden, J. (۱۹۶۰). *Sport and the community*. London: Central Council of Physical Recreation.
۳۶. Albemarle Report. (۱۹۵۹). *Youth service in England and Wales*. London: Her Majesty's Stationery Office.
۳۷. Collins, M. F., & Kay, T. (۲۰۱۴). *Sport and social exclusion* (۲nd ed.). London: Routledge.
۳۸. Sport Information Resource Centre (SIRC). (۲۰۱۲a). Canadian sport policy ۲.۰. Retrieved from http://sirc.ca/CSPRenewal/documents/CSP۲۰۱۲_EN_LR.pdf
۳۹. Ramshaw, G., & Gammon, S. (۲۰۰۵). More than just nostalgia? Exploring the heritage/sport tourism nexus. *Journal of Sport Tourism*, ۱۰(۴), ۲۲۹-۲۴۱. doi:۱۰.۱۰۸۰/۱۴۷۷۵۰۸۰۶۰۰۸۰۵۴۱۶.
۴۰. Sport Information Resource Centre (SIRC). (۲۰۱۲c). Canadian sport policy ۲.۰ draft. Retrieved from <http://sirc.ca/CSPRenewal/documents/CSP۲۰DRAFTEN.pdf>
۴۱. Australian Sports Commission. (۲۰۰۴a). *Australian Sports Commission (Annual Report)*. Retrieved October ۱۱, ۲۰۰۵ from <http://www.ausport.gov.au/publications/annualreport۲۰۰۵/index.asp>.

۴۲. Lawson, H. (۲۰۰۵). Empowering people, facilitating community development, and contributing to sustainable development: The social work of sport, exercise, and physical education programs. *Sport, Education and Society*, ۱۰(۱), ۱۳۵-۱۶۰.
۴۳. Skinner, J., Zakus, D., & Edwards, A. (۲۰۰۸). Coming in from the margins: Ethnicity, community support, and the rebranding of Australian soccer. *Soccer and Society* ۹, ۳۹۴-۴۰۴
۴۴. Commonwealth of Australia. (۲۰۰۱). *Stronger regions: A stronger Australia*. Canberra: Author.
۴۵. Atherley, K. (۲۰۰۶). Sport, localism and social capital in rural Western Australia. *Geographical Research*, ۴۴(۴), ۳۴۸-۳۶۰.
۴۶. Cairnduff, S. (۲۰۰۱). *Sport and recreation for Indigenous youth in the Northern Territory*. ASC: Canberra.

نسخه پذیرفته شده پیش از انتشار